5. Ingevolge het aan het EEG-Verdrag gehechte „Protocol betreffende de binnenlandse handel van Duitsland en de daarmee samenhangende vraagstukken" van 25 maart 1957 is de Bondsrepubliek Duitsland ontheven van de verplichting de algemene regels van het gemeenschapsrecht op de Duitse binnenlandse handel toe te passen, en is de Duitse Democratische Republiek, ofschoon niet tot de Gemeenschap behorend, ten opzichte van de Bondsrepubliek geen derde land.

Het verschil in behandeling tussen in de Bondsrepubliek gevestigde importeurs en die welke in de andere Lid-Staten zijn gevestigd, met betrekking tot de heffing van bij een verordening van de Raad ingestelde anti-dumpingrechten op produkten van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek, heeft derhalve een normatieve grondslag in dat Protocol en kan bijgevolg niet als een discriminatie worden beschouwd.

RAPPORT TER TERECHTZITTING
in zaak C-323/88 *

I — De feiten en het procesverloop

1. In oktober 1985 verzocht de Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée (hierna: Gimelec), ondersteund door de industriële verenigingen van vier andere landen, de Commissie een aantal anti-dumpingmaatregelen opnieuw te onderzoeken, overeenkomstig artikel 14 van verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (PB 1984, L 201, blz. 1). Dat verzoek strekte tot een nieuw onderzoek van de besluiten waarbij de door de betrokken exporteurs aangegane prijsverbintenissen waren aanvaard in het kader van een eerdere anti-dumpingprocedure betreffende de invoer van gestandaardiseerde meerfasige elektromotoren met een vermogen van meer dan 0,75 kW tot en met 75 kW (hierna: „elektromotoren") van oorsprong uit Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Roemenië en Tsjechoslowakije (verordening (EEG) nr. 2075/82 van de Raad van 28 juli 1982, PB 1982, L 220, blz. 36), Hongarije (verordening (EEG) nr. 724/82 van de Commissie van 30 maart 1982, PB 1982, L 85, blz. 9) en de Sovjet-Unie (besluit 84/189/EEG van de Commissie van 2 april 1984, PB 1984, L 95, blz. 28).

2. Naar aanleiding dit verzoek publiceerde de Commissie in november 1985 een bericht van heropening van een anti-dumpingprocedure betreffende de invoer van elektromotoren van oorsprong uit voormelde landen

* Procestaal: Frans.

(PB 1985, C 305, blz. 2) en stelde zij een onderzoek in.

3. Bij verordening (EEG) nr. 3018/86 van 30 september 1986 trok de Raad verordening nr. 2075/82 in, waarbij de onderscheidenlijk door de exporteurs van Bulgarije, Polen, de Duitse Democratische Republiek, Roemenië en Tsjechoslowakije aangegane verbintenissen waren aanvaard. Bij verordening (EEG) nr. 3019/86 van dezelfde datum trok de Commissie verordening nr. 724/82 en besluit 84/189 houdende aanvaarding van de onderscheidenlijk door de exporteurs van Hongarije en de Sovjet-Unie aangegane verbintenissen in en stelde zij een voorlopig anti-dumpingrecht in op de invoer van elektromotoren van oorsprong uit Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Hongarije, Polen, Roemenië, Tsjechoslowakije en de Sovjet-Unie (PB 1986, L 280, blz. 68). Daar het ging om importen uit landen die geen markteconomie hebben, werd de normale waarde vastgesteld op basis van de prijzen op de Zweedse markt.

4. Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 17 november 1986, heeft de naamloze vennootschap Sermes (hierna „Sermes"), die onder meer exclusief importeur voor Frankrijk is van elektromotoren van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek, die worden uitgevoerd door de onderneming AHB Elektrotechnik (hierna: „Elektrotechnik"), krachtens artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag de nietigverklaring gevorderd van verordening nr. 3019/86 van de Commissie (zaak 279/86, Jurispr. 1987, blz. 3109).

5. Bij beschikking van 8 juli 1987 verklaarde het Hof dit beroep niet-ontvankelijk, op grond dat de bestreden handeling ten aanzien van verzoekster een verordening met algemene strekking was en geen beschikking in de zin van artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag, daar verzoekster niet geassocieerd was met de betrokken exporteur.

6. De geldingsduur van het voorlopig antidumpingrecht werd bij verordening (EEG) nr. 254/87 van de Raad van 26 januari 1987 (PB 1987, L 26, blz. 1) met twee maanden verlengd.

7. Op verzoek van voormelde communautaire producentenverenigingen breidde de Comissie in november 1986 de anti-dumpingprocedure uit tot de invoer van elektromotoren van oorsprong uit Joegoslavië (PB 1986, C 282, blz. 2).

8. Op 23 maart 1987 stelde de Raad verordening (EEG) nr. 864/87 vast, houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van elektromotoren van oorsprong uit Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Hongarije, Polen, Tsjechoslowakije en de Sovjet-Unie en definitieve inning van de bedragen die als waarborg voor het voorlopige recht zijn gesteld (PB 1987, L 83, blz. 1). De normale waarde van de betrokken importen werd vastgesteld op basis van een gewogen gemiddelde van de binnenlandse verkoopprijzen van de Joegoslavische producenten.

9. Een Bulgaars exporteur en een aantal in de Gemeenschap gevestigde importeurs hebben beroep tot nietigverklaring tegen voormelde verordening ingesteld (zaken C-157/87, C-160/87, C-185/87 en C-188/87, Jurispr. 1990, blz. I-3021, I-2945, I-2939, I-3013).

10. Na de instelling van het definitieve anti-dumpingrecht vorderde de Franse douane van Sermes anti-dumpingrechten ten bedrage van 419 720 FF over de in april 1987 ingevoerde elektromotoren.

11. Van oordeel dat verordening nr. 864/87 van de Raad ongeldig was, daagde Sermes op 7 mei 1987 de directeur des services de douanes de Strasbourg voor het tribunal d'instance van die stad en vorderde zij terugbetaling van de onverschuldigd betaalde bedragen.

12. Nadat haar vordering bij vonnis van 16 juni 1987 was verworpen, stelde Sermes beroep in bij de cour d'appel de Colmar, die de behandeling van de zaak heeft geschorst en het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag heeft verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Is verordening (EEG) nr. 864/87 van de Raad van 23 maart 1987 houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van gestandaardiseerde meerfasige elektromotoren met een vermogen van meer dan 0,75 kW tot en met 75 kW, van oorsprong uit Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Hongarije, Polen, Tsjechoslowakije en de Sovjet-Unie en definitieve inning van de bedragen die als waarborg voor het voorlopige recht zijn gesteld, geldig uit het oogpunt van het gemeenschapsrecht, inzonderheid basisverordening nr. 2176/84 van de Raad, en van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht ?"

13. Het verwijzingsarrest is op 4 november 1988 ingeschreven ter griffie van het Hof.

14. Krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door Sermes, vertegenwoordigd door J.-P. Spitzer, advocaat te Parijs; de regering van de Franse Republiek, vertegenwoordigd door E. Belliard en G. de Bergues als gemachtigden; de Raad van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door zijn juridisch adviseur E. Stein, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur M.-J. Jonczy.

15. Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en de advocaat-generaal gehoord, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan, en de zaak krachtens artikel 95, paragraaf 1, van het Reglement van de procesvoering naar de Vijfde Kamer verwezen.

II — Bij het Hof ingediende schriftelijke opmerkingen

16. *1. Sermes* betoogt, dat verordening nr. 864/87 van de Raad onwettig is wegens schending van verordening nr. 2176/84 en een aantal fundamentele beginselen van gemeenschapsrecht.

a) *Schending van artikel 14 van verordening nr. 2176/84 en het rechtszekerheidsbeginsel*

17. Sermes betoogt, dat bij het nieuwe onderzoek van de voorheen door de Commissie en de Raad aanvaarde prijsverbintenissen artikel 14 van verordening nr. 2176/84 niet is nageleefd. Immers, niet is aangetoond, dat de omstandigheden gewijzigd waren.

Het in punt 4 van de considerans van de bestreden verordening bedoelde bewijsmateriaal is de betrokken importeurs en exporteurs nooit ter kennis gebracht; die bewijzen zijn niet eens geleverd. De door de Raad in 1982 aanvaarde prijsverbintenissen zijn nageleefd en het vastgestelde prijspeil is aangepast ingevolge verordening (EEG) nr. 1275/84 van de Raad van 7 mei 1984 (PB 1984, L 123, blz. 22).

18. Door de voorheen aanvaarde verbintenissen aan een nieuw onderzoek te onderwerpen en door een definitief anti-dumpingrecht in te stellen, hebben de instellingen voorts het rechtszekerheidsbeginsel geschonden, daar de grondstoffen- en arbeidskosten sedert de aanvaarding van de prijsverbintenissen in 1982 gelijk zijn gebleven of zelfs zijn gedaald en de Gemeenschap derhalve geen algemeen belang had bij de instelling van een anti-dumpingrecht.

b) *Schending van verordening nr. 2176/84 en van een aantal algemene beginselen van gemeenschapsrecht*

19. aa) Sermes is voorts van mening, dat de instellingen feitelijk noch rechtens naar behoren hebben aangetoond dat er een dumpingpraktijk bestond.

20. Door bij de bepaling van de normale waarde uit te gaan van de verkoopprijzen op de Joegoslavische markt, heeft de Raad artikel 2, lid 5, van verordening nr. 2176/84 alsook het gelijkheids- en het objectiviteitsbeginsel geschonden. Sermes en de Deense onderneming Pedersen hebben meteen bij de heropening van de anti-dumpingprocedure in overweging gegeven de in artikel 2, lid 5, sub c, van voormelde verordening bedoelde methode toe te passen, daar de Zweedse markt, die als uitgangspunt voor de vaststelling van het voorlopig anti-dumpingrecht was genomen, om verscheidene redenen niet voldeed aan de vereisten van artikel 2, lid 5, sub a en b. De Joegoslavische markt was echter ook geen passende en niet onredelijke basis van vergelijking voor de definitieve vaststelling van de normale waarde van de betrokken produkten, daar er op die markt geen vrije prijsvorming bestaat. Indien de Commissie de door Sermes voorgestelde methode had gevolgd, dan zou zij hebben geconstateerd dat de in de Gemeenschap, en met name op de Franse markt werkelijk betaalde prijs vergelijkbaar was met de verkoopprijzen van Sermes.

21. Bovendien spreekt de Raad zichzelf tegen, door in punt 14 van de bestreden verordening de correctie van de normale waarde van elektromotoren uit de Sovjet-Unie, waarom was verzocht om rekening te houden met de verschillen in rationalisatiegraad en schaalvoordelen, te weigeren op grond dat die begrippen niet zouden opgaan in landen met staatshandel. In dat verband merkt Sermes op, dat in Joegoslavië de prijzen door de staat worden vastgesteld.

22. bb) Subsidiair voert Sermes aan, dat de instellingen niet hebben aangetoond, dat de betrokken importen de communautaire producenten schade hebben berokkend.

23. Door de kostprijs op de communautaire markt te vergelijken met de verkoopprijs van motoren van oorsprong uit de Oostbloklanden, heeft de Commissie artikel 4, lid 2, sub b, van verordening nr. 2176/84 geschonden, welke bepaling verlangt dat een eventuele onderbieding wordt vergeleken met de prijs van een soortgelijk produkt in de Gemeenschap. Niet is aangetoond, dat

nagenoeg alle communautaire producenten met verlies verkochten. Uit de in de punten 23 en 24 van de bestreden verordening vermelde cijfers blijkt, dat de marges van onderbieding ten opzichte van de kostprijzen van de Italiaanse producenten uiterst klein waren, met name wanneer men de best presterende ondernemingen bekijkt.

24. In punt 25 van de verordening verklaart de Raad overigens zelf, dat de betrokken invoer van elektromotoren geen zichtbare negatieve gevolgen voor de communautaire producenten had. Tijdens het beschouwde tijdvak had de communautaire produktie 3% van de markt kunnen heroveren, en zij kon dus door de litigieuze invoer onmogelijk schade hebben geleden. Voorts hadden de diverse communautaire ondernemingen in 1985 positieve resultaten geboekt en was de afname van het personeelsbestand minstens evenzeer aan industriële herstructurering als aan de invoer toe te schrijven.

25. De instellingen hebben dus niet aangetoond, dat de betrokken importen er de oorzaak van waren, dat de communautaire producenten met verlies verkochten. In dat verband maakt Sermes ook bezwaar tegen de door de Commissie in aanmerking genomen steekproef van elektromotoren; zij betoogt, dat zij zich niet tot dezelfde clientèle richt als de grote communautaire producenten, die overigens op de markt van grote afnemers tegen veel lagere prijzen verkopen dan zijzelf toepast.

26. De schade die door andere factoren dan dumping wordt veroorzaakt, zoals de omvang en de prijzen van importen uit andere landen en de intracommunautaire mededinging, mag niet aan de betrokken importen worden toegeschreven. Indien de Commissie de prijzen op de Franse markt van bepaalde uit Zweden, Joegoslavië of uit Hongkong afkomstige motoren als referentie had genomen, of die van de op de Franse markt verkochte Italiaanse motoren, zou zij hebben geconstateerd, dat er helemaal geen sprake was van schade. Ten slotte blijkt uit de verklaringen van de Raad zelf, dat de in 1985 in de Gemeenschap gevestigde ondernemingen onvoldoende produktief waren om de wereldmarkt aan te kunnen, zonder dat men daarom van dumping kon spreken.

27. cc) Ook indien het bestaan van dumping en schade zou vaststaan, hebben de instellingen niet het oorzakelijk verband tussen die twee elementen aangetoond. De Raad zelf wijst in punt 31 van de bestreden verordening op het belang van de intracommunautaire mededinging en voegt daaraan toe, dat het marktaandeel van de Oostbloklanden tussen 1982 en 1985 met 3,4% was afgenomen.

28. dd) Ten slotte heeft de Raad geen enkel element naar voren gebracht, dat de noodzaak van de instelling van een antidumpingrecht rechtvaardigt. Die noodzaak bestond niet, daar de Gemeenschap twee jaar voordien de prijsverbintenissen had aanvaard.

c) *Misbruik van bevoegdheid*

29. In de derde plaats herinnert Sermes aan de doelstellingen van de anti-dumpingbasisverordening nr. 2176/84, met name de strijd tegen protectionisme en oneerlijke praktijken. In strijd met die doelstellingen heeft de Commissie niet gepoogd het bestaan van dumping aan te tonen, doch is zij blindelings afgegaan op de onjuiste stellingen van de indieners van de klacht. De Commissie heeft evenmin rekening gehouden met de schriftelijke memorie van Sermes, die deze in verband met verordening nr. 3019/86 had ingediend.

30. Ook hebben de instellingen zich niet laten leiden door het gemeenschapsbelang, maar door het belang van de bescherming van een sector van een communautaire industrie, met name van de Franse. Het misbruik van bevoegdheid blijkt uit de prijzen die de Franse producent Leroy Somer in 1986 toepaste en die slechts 80 tot 100% bedroegen van de prijs die Sermes betaalde voor dezelfde motor uit de Duitse Democratische Republiek. Telt men daarbij de brutomarge van Sermes, die ongeveer 50% van de aankoopprijs, niet vrijgemaakt, bedraagt, dan zijn de motoren van Sermes dus gemiddeld 50% duurder dan die welke Leroy Somer verkocht.

d) *Schending van wezenlijke vormvoorschriften en ontbreken van motivering*

31. Sermes betoogt, dat de motivering van de bestreden verordening niet voldoende is om het Hof in staat te stellen zijn toezicht uit te oefenen. De instellingen hebben in de motivering met name niet de gegevens vermeld op grond waarvan kan worden nagegaan, of de klacht van Gimelec voldoende bewijselementen bevatte. Evenmin hebben zij de steekproef van de in aanmerking genomen motoren gerechtvaardigd, ofschoon Sermes die steekproef had betwist. Met betrekking tot de schade hebben de instellingen zich beperkt tot een verwijzing naar de door de communautaire producenten in de sector standaardmotoren geleden verliezen en naar de afname van de werkgelegenheid, zonder evenwel gewag te maken van de bezettingsgraad, de voorraden, het rendement van de investeringen en de cash flow. Wat het oorzakelijk verband aangaat, heeft de Raad zich ertoe beperkt, een aantal overigens onjuiste economische feiten te herhalen. Met betrekking tot de noodzaak van de instelling van een anti-dumpingrecht ter vrijwaring van de belangen van de Gemeenschap, hebben de instellingen enkel verwezen naar de financiële verliezen van de communautaire producenten.

e) *Schending van artikel 7 van verordening nr. 2176/84 en van het recht van verweer*

32. Sermes is van mening, dat de Commissie artikel 7 van verordening nr. 2176/84 niet heeft nageleefd door noch aan Sermes zelf noch aan haar exporteur in de Duitse Democratische Republiek, Elektrotechnik, alle inlichtingen te verstrekken inzake de berekening van de normale waarde op de Zweedse markt en inzake de door de communautaire producenten geleden verliezen. Voorts heeft de Commissie geweigerd Sermes te horen, ofschoon Sermes bij brief van 10 januari 1986 uitdrukkelijk daarom had verzocht. In de tweede fase van de antidumpingprocedure heeft de Commissie Sermes en Elektrotechnik weliswaar lang gehoord, doch steeds elke confrontatie met de klagers geweigerd.

f) *Schending van het beginsel van gelijke behandeling*

33. Sermes is van mening, dat de toepassing van de bijzondere bepalingen die de betrekkingen tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Duitse Democratische Republiek regelen, tot een niet door objectieve verschillen gerechtvaardigde discriminatie leidt tussen in de Bondsrepubliek Duitsland gevestigde importeurs enerzijds en in andere Lid-Staten gevestigde importeurs anderzijds.

34. Volgens Sermes zou het Hof dus op de prejudiciële vraag moeten antwoorden, dat

verordening nr. 864/87 van de Raad ongeldig is, althans voor wat de importen uit de Duitse Democratische Republiek in Frankrijk betreft.

35. 2. De *Franse regering* ondersteunt de conclusies van de Raad (zie hierna punt 3), namelijk dat bij onderzoek van de prejudiciële vraag niet blijkt van feiten of omstandigheden die de geldigheid van verordening nr. 864/87 kunnen aantasten.

36. Het anti-dumpingonderzoek van de Commissie bracht dumpingmarges van 121 tot 164% aan het licht, die wegens hun omvang de normale mededingingsregels in het internationale handelsverkeer in gevaar brachten en het overleven van de betrokken communautaire industrie bedreigden. De door de Raad ingestelde rechten vormden een zeer gematigde maatregel ten opzichte van de geconstateerde dumpingmarges, daar zij op basis van de kostprijzen van de best presterende communautaire producenten, en niet op basis van de gemiddelde kostprijzen waren berekend. Was dat wel het geval geweest, dan zouden de invoerprijzen met 60% zijn gestegen, terwijl het definitieve recht slechts een prijsstijging van 35% tot gevolg heeft gehad. Daar het voorts om een variabel, op basis van minimumprijzen berekend anti-dumpingrecht gaat, wordt het slechts geheven wanneer die drempels worden overschreden. De Franse regering voegt daaraan toe, dat de invoer in Frankrijk van motoren uit de Duitse Democratische Republiek tijdens de eerste zes maanden van 1988 met 26% is gestegen ten opzichte van dezelfde periode in 1987.

37. 3. De *Raad* en de *Commissie* stellen vast, dat de prejudiciële vraag zeer algemeen is geformuleerd, en dat de bestreden verordening wegens dat gebrek aan precisering dan ook alleen maar op globale wijze kan worden verdedigd. Weliswaar is Sermes' beroep op het Hof van Justitie tegen verordening nr. 3019/86 van de Commissie tot instelling van een voorlopig anti-dumpingrecht als bijlage bij het verwijzingsarrest gevoegd, doch de grieven tegen die verordening kunnen wegens de verschillen tussen de voorlopige en de definitieve verordening niet gelden voor verordening nr. 864/87. Bij de toetsing van de geldigheid van laatstgenoemde verordening moet dus uitsluitend rekening worden gehouden met de definitieve vaststellingen van de instellingen. De Raad en de Commissie vullen hun opmerkingen in de onderhavige zaak aan met een verwijzing naar hun verweerschrift en hun dupliek in de zaken C-157/87, C-160/87, C-185/87 en 188/87.

38. De *Raad* voegt daaraan toe, dat de geldingsduur van de voorlopige maatregelen met twee maanden is verlengd, omdat het onderzoek van de feiten nog niet was beëindigd en een aantal exporteurs om een nieuwe vaststelling van de normale waarde, de dumpingmarge en de aan de communautaire industrie berokkende schade had verzocht. De Commissie heeft de opmerkingen van de betrokkenen betreffende de voorlopige verordening onderzocht en bij de definitieve verordening rekening gehouden met hun verzoeken, dan wel uitgelegd waarom zij er niet op kon ingaan.

39. Met betrekking tot de vaststelling van de normale waarde is de Raad van mening, dat de beslissing om voor de definitieve verordening Joegoslavië als referentieland te nemen in plaats van Zweden, dat het refe-

rentieland was voor de voorlopige verordening, voldoende is gemotiveerd in de punten 6, 7 en 8 van de bestreden verordening. De beslissing om de normale waarde op de Joegoslavische prijzen te baseren, garandeerde een gelijke behandeling van alle betrokken uitvoerende landen. De keuze van een ander referentieland heeft overigens geleid tot een verlaging van de dumpingmarge voor de uitvoer uit de Duitse Democratische Republiek van 208% tot 137%, waardoor het definitieve recht lager was dan het voorlopige.

40. Voorts wijst de Raad erop, dat de vergelijking tussen de normale waarde en de uitvoerprijs alsook de vaststelling van de aan de communautaire industrie berokkende schade verricht is in overeenstemming met de artikelen 2, leden 9 en 10, en 4 van verordening nr. 2176/84, en dat de verordening op dit punt naar behoren is gemotiveerd. Wat de beoordeling van de belangen van de Gemeenschap betreft, voldoet de bestreden verordening aan de eisen van verordening nr. 2176/84; zij is vastgesteld met naleving van de procedurevoorschriften en op basis van materieel juiste feiten, zonder dat er sprake is van vergissingen in de beoordeling of misbruik van bevoegdheid.

41. De Raad geeft derhalve in overweging op de prejudiciële vraag te antwoorden, dat bij onderzoek van de vraag van de cour d'appel te Colmar niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van verordening nr. 864/87 kunnen aantasten.

42. *4.* De *Commissie* voert nog aan, dat tot heropening van de procedure is overgegaan omdat de omstandigheden waren gewijzigd, en dat het bericht van heropening ter kennis is gebracht van de kennelijk belanghebbende partijen. Deze zijn in de gelegenheid gesteld binnen een bepaalde termijn hun opmerkingen te maken. Voorts zijn zij op hun verzoek gehoord en zijn hun de feiten en de overwegingen meegedeeld waarop de Commissie haar conclusies baseerde. Zoals uit de omstandige motivering van de bestreden verordening blijkt, heeft de Raad, alvorens een definitief anti-dumpingrecht in te stellen, rekening gehouden met de door partijen gemaakte opmerkingen.

43. Met betrekking tot de vaststelling van een dumpingpraktijk is de Commissie van mening dat, dank zij de keuze van de prijzen op de Joegoslavische markt als grondslag voor de normale waarde, alle exporterende landen gelijk zijn behandeld. De aanpassingen van de normale waarde in de uitvoerprijzen zijn verricht binnen de limieten van artikel 2, leden 9 en 10, van verordening nr. 2176/84, voor zover de gegrondheid van de verzoeken voldoende was aangetoond.

44. De schadelijke uitwerking van de betrokken importen is cumulatief beoordeeld en het niveau van de onderbiedingen is vastgesteld op basis van de kostprijzen van de meest efficiënte communautaire producenten. Met name wegens het marktaandeel van de betrokken importen, de vastgestelde onderbieding en de aanzienlijke verliezen die de communautaire producenten leden, was de Raad tot de bevinding gekomen, dat de communautaire industrie ernstig werd geschaad. Het belang van de Gemeenschap was zorgvuldig onderzocht en beoordeeld, zowel in algemene zin (de relaties tussen de Gemeenschap en de landen met staatshandel) als in bijzondere zin (de belangen van de communautaire producenten en van de bedrijven die de motoren in hun produkten monteren). De omvang van het ingestelde anti-dumpingrecht ligt binnen de limieten

van artikel 13, lid 3, van verordening nr. 2176/84, daar het lager is dan de vastgestelde dumpingmarges; het is niettemin voldoende om de schade op te heffen.

45. Wat ten slotte de gestelde schending van de fundamentele beginselen van het gemeenschapsrecht betreft, verwijst de Commissie naar het verloop van de hierboven geschetste procedure; zij is van oordeel, dat er geen aanwijzingen zijn om tot schending van het recht van verweer te concluderen. Ook het non-discriminatiebeginsel is geëerbiedigd, daar de Commissie naar aanleiding van de door bepaalde partijen gemaakte opmerkingen over de oorzaak van de schade en voor zover de verstrekte gegevens zulks rechtvaardigden, heeft besloten de antidumpingprocedure uit te breiden tot de importen uit Joegoslavië, ten einde een discriminerende toepassing van de anti-dumpingregeling te vermijden.

46. Bijgevolg geeft de Commissie het Hof in overweging op de prejudiciële vraag te antwoorden, dat bij de toetsing van verordening nr. 864/87 aan het gemeenschapsrecht en met name aan basisverordening nr. 2176/84 en de fundamentele beginselen van het gemeenschapsrecht niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van de bestreden verordening kunnen aantasten.

M. Zuleeg
rechter-rapporteur